

[Ministeren for skatter og afgifter]

tet, netop ikke den fordel, som alle andre får. Det kunne hr. Thoft måske sige var en fejl ved skattereformen, og så kunne det godt være, at jeg ville være enig med ham. Men det korte af det lange er, at hr. Thoft snakker om noget, som overhovedet ikke findes i virkeligheden verden.

Til fru Aase Olesen vil jeg kun sige – jeg mener, jeg sagde det tidligere – at jeg ikke på nogen måde bebrejder Det Radikale Venstre, at de har fremsat dette forslag.

Det er rigtigt, som fru Aase Olesen sagde, at fra regeringens side vil vi gerne stille et sammenhængende forslag op om, hvorledes man i 1987 og årene deromkring skal gøre op med denne helt forældede skat. Det er vi ikke i stand til nu på grund af de økonomiske synspunkter, men jeg skal ikke skjule min taknemlighed over, at vi kan diskutere dette forslag i dag og forhåbentlig skaffe flertal for det.

Aase Olesen (RV):

Til ministeren først dette, at jeg henvendte mig faktisk til Venstres ordfører, og jeg sagde, at vi modtog ikke bebrejdelser fra Venstre, fordi vi havde samme opfattelse som ministeren, at nok var vi principielt modstandere af formueskatten, men vi var ikke i dag i stand til at anvise alternative beskatningskilder. Det havde noget at gøre med de ti mandater og kræfterne, som hr. Ove Jensen talte om.

Jeg var glad for, at hr. Lykketoft ændrede tonefald, og jeg kan sige i samme blide tonefald, at det jo ikke er alt, man kan læse ud af statistikker. Det er da ganske rigtigt, at de statistikker, hr. Lykketoft nævnte, viser, at formueskatten falder på de rigtige steder. Men jeg må gøre hr. Lykketoft opmærksom på, at dette forslag ikke drejer sig om at opheve formueskatten.

Jeg spurgte til gengæld hr. Lykketoft, hvordan det kan være, at dette forslag er hylende asocialt, som det blev sagt første gang, mens det i 1981 og 1982 under en socialdemokratisk regering godt kunne lade sig gøre med anstændigheden i behold.

Hr. Thoft siger, at det er den samme gruppe mennesker, der bliver ramt af denne beskatning af fysiske erhvervsaktiver, der nu vil tjene op til – var det 300.000 kr., eller hvad var det hr. Thoft sagde? Det bygger på, at hr.

Thoft ikke anerkender begrebet kapitalafkast i virksomhedsordningen og i det hele taget ikke bryder sig om virksomhedsordningen.

Jeg er enig i den vurdering, ministeren kom med, at virksomhedsordningen er til gavn for erhvervsdrivende. Det er faktisk meningen med den, og det har ikke noget at gøre med, at nogle får skattefordele ved hjælp af skattefiduser.

(Kort bemærkning)

Lykketoft (S):

For at ministeren ikke skal gå videre med den vildfarelse, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har foreslået en afskaffelse af formueskatten, skal jeg lige huske at nævne, at det, man har foreslået, er, at selskaberne skal betale den i stedet for. Det bliver uden bundgrænse, så det er snarere en lille skærpelse.

Det er klart, at det er en metode, som ville være velegnet til at undgå den skatteflugt, som er en af svaghederne ved formueskatten, og derfor er det et konstruktivt forslag til at sikre de samme penge og den samme fordelingsvirkning uden nogen af de bivirkninger, den nuværende udformning af formueskatten har.

Hvis det var det forslag, der var kommet fra de Radikale, så synes jeg, det var positivt. Så havde vi noget at diskutere ud fra. Vi har også sagt både til regeringen og til de Radikale, at den form for tankegang vil vi gerne diskutere, hvis der er interesse for det. Så det er ikke noget, skatteministeren behøver at spørge mig om. Det kender han svaret på. Men nu kender offentligheden det så også.

Fru Aase Olesen: når det efter min opfattelse er urimeligt og uanstændigt at gå videre ad den vej, så er det bl.a., fordi vi er blevet tvunget et stykke ad den vej i 1981. De Radikale gennemtvang mod den socialdemokratiske regerings stemmer i 1982 en yderligere forhøjelse af formuenedslaget. Vi har i fællesskab lavet en skattereform, der giver gode opsparemuligheder for den indkomst, der bliver i virksomheden, ikke alene i selskaber, men også gennem virksomhedsskatteordningen for personligt erhvervsdrivende, og vi har aftalt en afskaffelse af dobbeltbeskatningen.

Vi kan jo ikke blive ved med at lette det for de samme mennesker, når vi ved, at der er en asocial virkning i det. I enhver skatte-